

USA i fortsatt ekonomisk kris

The man who is hungry, who cannot find work or educate his children, who is bowed by want, that man is not fully free.

(Den människa som hungrar, som inte kan finna ett arbete eller inte kan fostra sina barn, som är nertyngd av armod, den människan är inte helt och hållet fri.)

Citatet är från ett tal av förre amerikanske presidenten [Lyndon B Johnson](#) och året var 1964. Det är i år alltså 50 år sedan Johnson förklarade krig mot den amerikanska fattigdomen. Sedan dess har ett halvt sekel förflutit och vi kan idag se resultatet av den amerikanska politik som förts under perioden.

När Johnson startade sin fattigdomsbekämpning låg 19 procent av befolkningen under fattigdomsgränsen. Under åren sjönk sedan antalet till under 11 procent men sedan finanskrisen har siffran åter stigit. Idag räknas 15 procent av USA:s befolkning som fattiga, en siffra som sannolikt kommer att öka ytterligare. Flertalet av dessa fattiga är detta på grund av låga och begränsade socialbidrag samt många lågavlönade anställningar. År 2012 var medianinkomsten 8 procentenheter lägre än året innan finanskrisen 2007. Idag finner vi den fattige amerikanen i många färger, inklusive vitt, och i många åldrar - både unga och gamla.

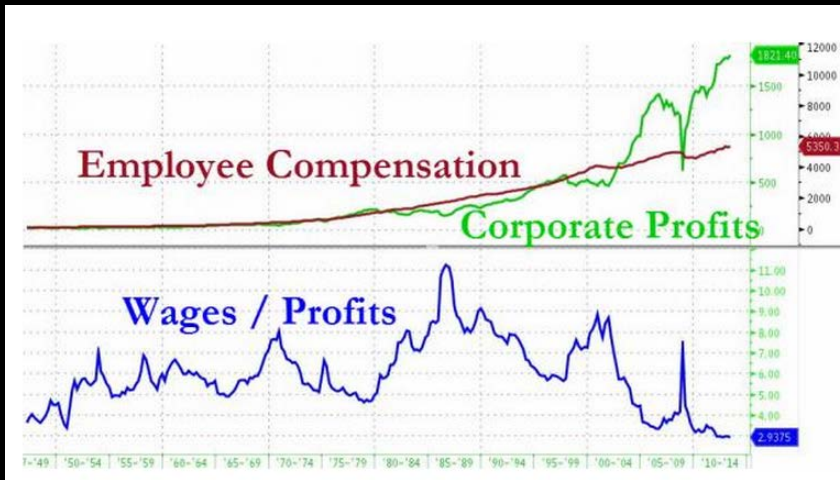
Washington samt Wall Street-aktörer har under föregående år menat att mycket pekar på att USA håller på att ta sig upp ur den långvariga ekonomiska svackan. Om man stöder sig på börsuppgången under de senaste åren kan detta framstå som en sanning. Diagrammet nedan visar uppgången för det amerikanska indexet [S&P 500](#) som sedan den lägsta vinternoteringen 2009 stigit med i runda tal 140 procent.

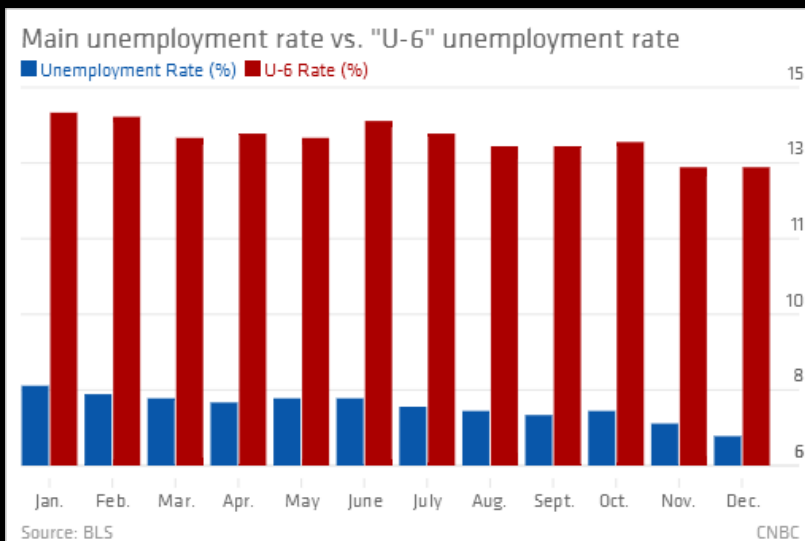
Anledningen till börsuppgången finns till stor del att hitta i vad som kallas QE-insatserna (kvantitativa lättnader) eller mer lättförståeligt, sedelpressarna. Den stora majoriteten av dessa kapitaltillskott har aldrig hittat vägen till amerikanen på gatan utan fastnat hos borspekulanter som därmed kunnat åtnjuta en exceptionell börsuppgång. Denna uppgång är också den enda "positiva" indikationen på en amerikansk återhämtning. I stort sett all annan statistik pekar åt motsatt håll även om man försöker hitta ett och annat halmstrå som möjligen skulle peka i en annan riktning.

En tydlig och allvarlig trend är vad som återspeglar sig i gapet mellan företagens vinster och lönearbetarnas inkomster. Sedan mitten av 1980-talet har det i stort sett skett en kontinuerligt ökande separation mellan dessa indikatorer, en ökning som om den fortsätter på ett farligt sätt kan öka motsättningarna i det amerikanska samhället. (se diagram)

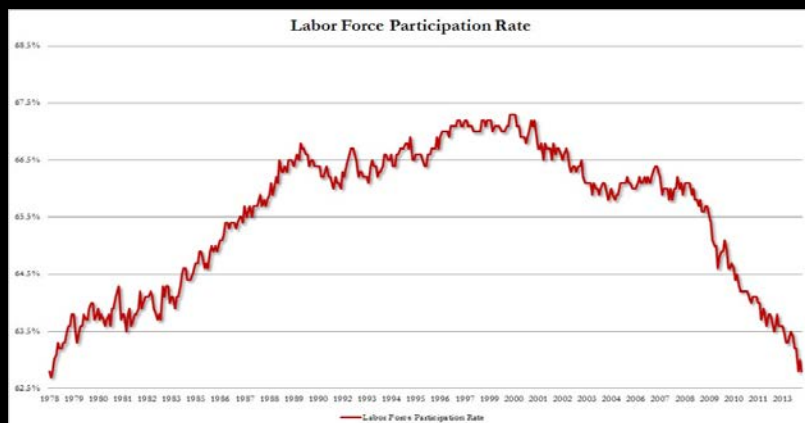

En av de färskaste ekonomisiffrorna som presenterats finns i en [rapport](#) från amerikanska arbetsdepartementet daterad 10 januari 2014 och redogörelsen omfattar december 2013. Den officiella arbetslöshetsciffran för december 2013 är 6,7 procent, ner från 7,0 procent. Denna uppgift är dock friserade siffror och inbegriper inte personer som just avslutat ett arbete och varit arbetslösa mindre än fyra veckor, arbetslösa som gett upp sitt arbetssökande eller inte sökt arbete under senaste tiden, samt deltidanställda som önskar arbeta heltid. Inkluderas dessa personer i arbetslöshetsstatistiken ökar summan till strax under 13 procent och har inte sjunkit jämfört med november månad. (se diagram)

Nästa diagram, också daterat 10 januari, var det som oroade mest och fick många bedömare att sätta morgonkaffet i halsen. Det totala antalet sysselsatta

amerikaner var under december 62,8 procent, ner från 63,0 procent, vilket var den sämsta siffran som registrerats sedan 1978 (se diagrammet ovan). Samtidigt var nivån på nyproducerade jobb betydligt sämre än förväntat, 74 000 mot förväntade 197 000. Dessa uppgifter satte omedelbart igång spekulationer om att Fed eventuellt kommer att skjuta på sina neddragningar av QE3 (farten på sedelpressarna).

Christine Lagarde, chef för den internationella valutafonden IMF, har vid ett flertal tillfällen under de senaste månaderna visat oro för US-dollar och den amerikanska ekonomin. Nu senast den 15 januari uppmanade Lagarde USA att snarast lyfta bort skuldtakshotet och rådde samtidigt Fed att vänta tills som hon uttryckte det en robust tillväxt fått ordentligt fäste innan de penningpolitiska åtgärderna (QE) dras tillbaka.

Skuldtaket som Lagarde här talar om kommer under våren att åter hamna i fokus. Varje minut dygnet runt fortsätter USA den upplåning som nu nått en nivå på drygt 17,3 biljoner dollar. Nästa gång man slår i taket är beräknad till 7 februari men många bedömare menar att finansdepartementet med diverse tekniska manövrar kan skjuta fram denna gräns kanske ända fram till försommaren.

Statsskulden under Obama har fram till idag ökat med drygt 60 procent. En fortsättning på den inslagna lånekarusellen kommer till slut att innebära att alla skatteintäkter åtgår till enbart räntebetalningarna.

Minst lika illa ser det ut för flera välkända företag. Några som nu är riktigt illa ute är de välkända detaljhandelskedjorna Sears och J C Penney med varuhus i USA:s samtliga 50 stater. Båda kedjorna förlorar hundratals miljoner dollar varje kvartal och kan inte trenden brytas är konkursrisken överhängande.

Sears har meddelat att man räknar med att förlora runt 300 miljoner dollar under det kvartal som slutar 31 januari vilket kommer att vara det 28 kvartalet i rad med försäljningsnedgångar. Man stänger nu hundratals varuhus och säljer fastigheter i ett desperat försök att vända trenden.

J C Penneys situation är i stort den samma om inte värre. Enbart under 2:a kvartalet 2013 förlorade företaget ofattbara 586 miljoner dollar. I början av 2014 annonserade J C Penney att man säger upp 2 000 anställda och stänger samtidigt 33 varuhus. Företagets bekymmersamma situation har verifierats under de senaste två åren då aktiekursen rasat 84 procent från 2012 års februarikurs på drygt 42 dollar till dagens 6.70 dollar (se diagram)

De fakta som vi här granskat är några av de senaste och endast en del av de finansiella problem som USA står inför under 2014. Arbetslöshetssituationen är allvarlig, fattigdomen breder ut sig, fler stora företag riskerar konkurs och inte minst, den enormt stora statsskulden försätter att växa. Vi kan fråga oss hur ekonomin skall kunna förbättras när de flesta amerikaner under 2014 kommer att ha mindre pengar att röra sig med?

Dollarn kommer också att utsättas för allt större problem. US-dollarns procentuella del av världens reservvaluta har kontinuerligt minskat under de senaste

15 åren. År 1999 var 72 procent av världens reservvaluta US-dollar för att idag ha minskat till 61,4 procent. Denna utveckling kommer att fortsätta i takt med att förtroendet för amerikansk ekonomi minskar och dessutom vet vi att IMF har planer på att införa så kallade SDR-obligationer, något som ytterligare kommer att försvaga US-dollar.

Första kvartalet 2014 kommer att innehålla flera intressanta händelser. Det första stora testet på amerikansk ekonomi kommer 30 januari, då släpps BNP-fakta för 2013 års 4:e kvartal. Om de senaste prognoserna pekar rätt kan siffran vara så låg som 1 procent. Siffror under 1 procent kan skapa stor oro hos investerare.

Vi vet inte hur situationen för USA kommer att utvecklas under 2014 men oddsen ser inte bra ut. Nedan ser vi fyra personer, de är från vänster, David Wilkerson välkänd pastor i Times Square Church, New York. Författare till bland annat den profetiska skriften *Syner*. Omkom i en bilolycka 2011. Nathan Leal pastor och ägare till bloggen [The Watchman's Cry](#). Lindsey Williams pastor med kontakter bakom Elitens stängda dörrar. Senast aktuell med [Global Currency Reset](#). Rick Wiles, pastor och ägare till bloggen [TruNews](#).

Alla fyra har de det gemensamt att de vid flera tillfällen uttryckt farhågor för den amerikanska framtiden och samtliga har de pekat på en speciell händelse och vad som skett, eller mer korrekt inte skett, efter denna händelse.

Tilldragelsen de talat om är vad som ägde rum vid [World Trade Center 11 september 2001](#). De säger att detta var en mycket allvarlig varning till det amerikanska folket som Gud tillät att ske. Varningen innebar en uppmaning om en omedelbar och fullständig förändring av deras färdväg bort från den amerikanska synden till en fullständig omvändelse och en ny väg som leder fram till frälsning.

Kvartetten har dock konstaterat att inget av detta har skett, i stället har det amerikanska folket fortsatt på sin sedan tidigare inslagna väg utan någon som helst ånger. Detta kommer, menar man, att leda fram till än värre och allvarligare domar. Kan vi ana att en del av dessa domar kommer att vara ett ekonomisk sammanbrott?

Mvh Rune

